

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.

Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »

Za inozemstvo celo
leto lir 40.

Na naročila brez do-
poslane naročnine se
na moremo ozirati.

Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 44

V Gorici, v petek 3. junija 1927.

Leto X.

Nejrankirana pisma so
na sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
ža«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici. Ri-
va Piazzetta št. 18.

Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).

Telef. int. št. 308.

Raznarodovanje.

Italijanska javnost je razburjena, ogorčena. Pod velikim naslovom: »Ogroženo italijanstvo. Nova francoska postava glede državljanstva kani raznaroditi 800.000 naših bratov« prinaša večerni »Piccolo« z dne 31. maja daljši članek, povzet iz znanega fašistovskega glasila »Giornale d'Italia«, ki med drugim pravi:

»Nič ne pretiravamo, če trdimo, da je ta listina (novi zakon glede francoskega državljanstva), ki je v Italiji še nismo dobro proučili, ena najbolj težkih in usodnih tujih groženj za italijanstvo. Nova postava vničuje tisočletne pravne tradicije in ustvarja popolnoma nova in drzna pravna načela, da bi s priključitvijo številnih tujih državljanov izbojevala zmago v brezupnem boju proti izumiranju.«

Potem navaja list nekatere najbistvenjše določbe novega zakona n. pr.: otrok rojen na Francoskem od francoske matere se smatra za francoskega državljan brez ozira na očevo državljanstvo; Francozinja, ki se poroči z inozemcem, ohrani svoje lastno državljanstvo, če ob poroki ni podala nasprotne izjave ali če ni ob času poroke bivala v tujini; vsakdo, ki biva v Franciji in so njegovi starši inozemci, postane z 21. letom francoski državljan, če se v naslednjem letu ni pravilno po predpisih odpovedal francoskemu državljanstvu. Tudi za pridobitev državljanstva vsebuje novi zakon znatne olajšave. Kdor ima tekom treh let stalno bivališče v Franciji, postane franc. državljan. Kdor si je pa pridobil v Franciji kako podjetje ali kmečko posestvo postane državljan že po 1 letu. Njegovi otroci so polnopravni državljani.

Z ozirom na te uredbe, ki smo jih navedli samo v izvlečku, pravi »Giornale d'Italia«:

»Novi francoski zakon o državljanstvu velja za vse inozemce, ki žive v Franciji. Teh je 3 milijone ali $\frac{1}{13}$ vsega francoskega prebivalstva. Najbolj pa zadene Italijane, katerih je v Franciji okoli 800.000 in se skoro napram vsem lahko vporabijo predpisi novega zakona. Nevarnost za italijanski življenjski zdi težka, toda še težja je ako pomislimo, kakšne resnične in dejanske namene zasleduje francoska politika z novo postavo in kakšne cilje hoče doseči Francija.

V Franciji se uvaja načelna politika raznarodovanja. Novi zakon ne namerja samo v splošnem urejati vprašanja državljanstva, temveč hoče ustvariti pravno podlago in navidezno neoporečno zakonitost za dobro premišljeno postopanje, ki se bo izvajalo z vsemi sredstvi in v velikem slogu.

Rimski list nadaljuje, da je treba skrbeti za obrambo italijanskega življa v tujini. Italija zgublja lastne državljane in pomnožuje število prebivalstva v drugih deželah, ki so v njeni sosedščini.

Navedli smo zgornji članek, ker se nam zdi briga za obstoj italijanskega življa v inozemstvu povsem umestna in opravičena. Brezdvomno mora roditi odpor v vsakem Italijanu misel, da bi drugi narodi z vsesavljanjem njegove krvi, s po-

tujčevanjem njegovih sinov ohranjevali in varovali svojo veličino. To ni v skladu ne z naravnimi in ne z božjimi zakoni. Želeli bi samo, da bi se naši državljani italijanske narodnosti zavedali te svetle misli in vzvišene pravice tudi kadar gre za nas primorske Slované. Kakor občutijo oni bridko, ko sli-

Kaj se godi po svetu?

V zadnji številki smo se poučili o angleško-ruskem sporu. Novi spor je potegnil za seboj skoro vse države. Opisali smo tudi, kako so se razne države opredelile.

Toda pri tem ni ostalo. Pokazale so se posledice v Rusiji in pa v angleškem imperiju. Že parkrat smo brali v naših političnih razgledih, kako se dvigajo narodi, ki so pod angleško nadoblastjo. Zmeraj glasneje zahtevajo, naj se jim pusti samoodločba. Mogočno gibanje za neodvisnost plamt zlasti v Indiji in v Egiptu. Baš isti dan, ko je angleško zunanje ministrstvo naročilo Rusom v Londonu, naj spravijo svoje kovčke, je angleški namestnik v Kajiri brzojavil v London, da vre ob Nilu.

Borba Egipčanov za svojo samostojnost je že stara. Ta trenutek, ko je London zapleten v prepire z Moskvo, se je zdel egiptovskim nacionalistom ugoden, da spet udarijo. Egipt je pa za angleško svetovno cesarstvo življenjskega pomena, če pomislimo, da vodi tam preko Sueškega prekopa iz Sredozemskega v Rdeče morje in odtod dalje v angleško Avstralijo. Zato tudi Angleži močno zaskrbi, kadar se v deželi piramid kaj zgane.

»Waft«.

Ker gre tudi tu ob Nilu za narodno svobodo trinaistih milijonov ljudi, si hočemo malce orisati politični razvoj te nekdanje toli slavne fašonske kraljevine. Angleži so že za časa uporov verskega fanatika Mahdija spoznali, da jim mora biti Egipt neobhodno potreben člen v verigi njih prekomorskih posestev. Zato ni bila merodajna le izredna plodovitost žitnih in bombažnih poljan, ki jih Nil namaka, marveč tudi važnost Sueškega prekopa, ki je glavna žila za angleški promet s kolonijami.

Kakor znajo le Angleži, tako so se brž zasidrali v deželi. Poslali so v egiptovska pristanišča svoje bojne ladje, celo armado 15.000 mož in pa ogromno množino aeroplanov. Nad 300 jih je spravljenih v hangarjih pri Heliopolisu, nekdanjem mestu solnčnega boga, in pri Abu kirju. L. 1923. je sicer Egipt dosegel navidezno neodvisnost. Ima svoje ga kralja, ministre, senatorje in poslance, v resnici pa vlada le angleški visoki komisar.

Ponašanje vsiljivih tujcev je vzbudilo v deželi odpor. Narodoljubni ljudje so se zbrali v posebno stranko pod vodstvom starega Saada Zaglul paše. Ta narodna stranka se zove z arabsko besedo »Waft«. Ona se bori za samostojnost Egipta. Zato ima številne privržence v vseh slojih. Waftisti so za zmerno politiko; oni bi pustili Angležem sueški kanal, tudi vrhovni protekto-

šijo, da skušajo njihove rojake v inozemstvu raznaroditi, tako krvavo naša srca, če vidimo, da kdo hoče nas, ki živimo na tej zemlji že tisočletje in več, raznaroditi. Raznarodovanje je protinaravno in krivično ter povzroča nepopisno gorje. Zato je nujno potrebno, da se mu odpovedo vsi narodi, kajti le potem bomo dosegli sožitje, vredno prosvitljenega človeka in blagoslovljeno za vse.

rat nad deželo, le v notranje razmerje naj se ne bi vtikali.

Manj popustljiva je stranka Chis-el-Watani. Watanisti streme za popolno neodvisnostjo, so veliki, da, za politiko nedorasli idealisti.

Tretja stranka je liberalna pod Adly pašo. Liberalci so pravi podrepniki Angležev. Ti so tudi vladali s pomočjo liberalcev, velikih posestnikov, nekdanjih paš in vezirjev, ki se boje, da bi jih Waftisti vrgli iz njih privilegiranega gospodarskega ter socialnega položaja. Ko je pa stari borec za svobodo domovine Zaglul paša prišel iz ječe, kamor so ga Angleži že l. 1921. vrgli, je ljudstvo kar vrelo k njemu. Pri volitvah l. 1924. je od 210 poslancev dobila njegova stranka 185.

Dva politična stebra.

Narodna stranka dosledno in vztrajno deluje za tem, da pridejo na vsa vodilna mesta v Egiptu domačini. Povsod skušajo izpodriniti priseljene Angleže. Najbolj jih boli, da so pred tremi leti dobili Angleži v svoje roke Sudan, deželo južno od Egipta. Toda morali so molčati in delati doma.

Angleži so morali po volitvah pristati na to, da sprejme liberalni Sawat paša min. predsedstvo, a Zaglul pa predsedstvo zbornice. Tako je dejanski vodja egiptovske politike Angležem nasprotni Zaglul paša, 70-letni starih. Vpliv, ki ga ima Zaglul paša na svoje ljudi je naravnost velikanski. Zato ga tudi niso Angleži pustili na čelo ministrstva. Ljudstvo časti v starem paši svoje ga narodnega junaka. Če oboli, zastane vse politično življenje. Kar kratko ga nazivajo »Paša«. To svojo ljudsko priljubljenost si je pridobil s svojim 20-letnim neumornim delom za svoje rojake. In tudi zdaj v tem najnovejšem sporu mu brezpogojno zaupajo.

Druga odločujoča osebnost v Egiptu je angleški namestnik ali komisar ga nazivajo »visoki komisar«. Od tega moža je odvisno, kolikšen ugled bo vživala Britanija pri Egipčanih. Ko je bil lord Allembey za visokega komisarja, so se narodne struje okrepile, ker je bil popustljiv. Za njim je pa vlada poslala doli odločnega moža lorda Lloyda, ki ne pozna drugega ko angleško korist. Pa tudi od konservativne vlade je dobil naročilo, naj objestne domačine malo bolj brzda. Naravno torej, da se vžge politično trenje.

Pač, še ene odločujoče osebe ne smemo izpustiti, da bo slika popolna, to je »sirdar«, vrhovni poveljnik egiptovskih domačih čet, ki pa je vedno kak angleški general. Preko sirdarja ima vlada egiptovsko armado v svojih rokah. Kralj Fuad je pa le senca vladarja, ki je zado-

voljen, če mu Angleži priznajo njegovo dostojanstvo in plačo.

»Nočemo sirdarja!«

Ko so Zaglulovi nacionalisti opazili, kako se Anglež, njih varuh, zmeraj bolj zapleta z Rusijo in na Kitajskem, so si mislili, zdaj je pravi čas. Parlamentarni odbor v Kajiri je sklenil, naj se število moštva deveterih egiptovskih bataljonov zviša na 800 mož; kupi naj se nova vojna oprema in še več drugih podobnih preuredb naj izvrši domača armada. To vse bi Angleži tudi odobrili. Prav srdito so se pa uprli egiptovski zahtevi, naj se sirdar, angleški vojaški poveljnik egiptovskih čet, odpravi in naj te spadajo od zdaj dalje pod domačega vojnega ministra. Zbornica je pod Zaglulovim predsedstvom tudi črtala plačo angleškemu sirdarju. Angleži so brž zavohali namero nacionalistov, ki hočejo iz armade ustvariti sebi poslušno orodje. Da bi prestrašili pristaše Wafta in dokazali svojo odločno voljo so Angleži poslali v aleksandrinško pristanišče tri velike bojne ladje. Vladi v Egiptu pa so pisali ostro pismo v obliki ultimatum, naj brž neha s protiangleško politiko pri vojaštvu. Sirdar mora še naprej ostati vrhovni poveljnik armade. Če Egipt teh zahtev ne sprejme, so Angleži trdno odločeni ukiniti samostojnost Egipta, ki so mu jo priznali l. 1923.

Zlasti zadnji stavek je vse duševno v Egiptu razburil. Celo francoski listi ostro prijemljejo konservativno vlado v Londonu, ki vsepovsod žuga s svojo močjo. Pravijo, da nima Anglija pravice jemati suverenitete 13 milijonskemu narodu. To je kršenje najnaravnejših pravic. Zadovolji naj se s svojim izjemnim stališčem, ki itak angleški trgovini obilo nese.

V Egiptu se bodo angleškega nastopa ustrašili in za enkrat še iskali kompromisa. Vendar nočejo odjenjati od svoje zahteve, naj se angleško vojaštvo umakne iz Nilove dežele na palestinska tla; nočejo pa tudi vstopiti kot dominij v britansko kolonialno cesarstvo. Te svoje predloge je vlada poslala v London.

Morda se bo na ta način posgasil zubeli, ki gori ob sueškem prekopu. Toda prenašla in oborožena politika londonskega ministrstva priliva le še bolj olja nacionalnim plamenom, ki se vžigajo po vseh kolonijah. Se razume, da znajo to boljševiski agentje spretno izrabljati. Toda prva krivda leži v postopanju Anglije same, ki kot vse velesile smatra pravico močnejšega za naravno pravico.

Okno v svet.

20. junija ob štirih popoldne.

Ameriški poslanik je v glavnem tajništvu Društva narodov povedal, da se bo pričela razorožitvena konferenca v Ženevi ob zgoraj povedanem času. — Čudno, da imajo gospodje še čas za izlete v Ženevo.

Vojni obisk.

Francoska bojna mornarica je šla na obisk na Angleško. Obisk bo trajal pet dni in bo prav slovesen. To je politična posledica novega prijateljstva med Francijo in Anglijo, ki se je sklenilo ob zadnjem obisku francoskega predsednika v Londonu.

Opozicija v Moskvi.

Zadeva »Arcos« je tudi v Moskvi povzročila cepitev. Opozicija s Trockim na čelu se zaletava v vladu ter Zinovjeva in Stalina, češ, zdaj vidite, kam vas vodi vaše zblizavanje s kapitalističnim zapadom. Trocki jeva skupina trdi, da je treba vse stike z inozemstvom prelomiti. Trocki tako napada vladu, da so sklenili, da ga izključijo iz komunistične stranke, če ne neha.

Albanske vesti.

List »Giornale d'Italia« ima spet važne novice iz Albanije. Pravi, da so albanska oblastva zaprla tolmača jugoslovanskega konzulata Gjuraskoviča in še dva druga Črnogorca, ki so obdolženi špijonaže. Jugoslovanski zunanji minister je proti aretaciji ostro protestiral.

Drugo sporočilo pravi, da so udarli komitaši na albansko ozemlje in tam začeli na mirne Albance streljati.

Na Peking!

Prišla so poročila, da so severne čete porazile v pokrajini Honan

južne. Vlada v Hankovu pa to odločno zanika in trdi ravno obratno. Med obema južnima vladama, med radikalno komunistično v Hankovu in Čiangkajšekovo v Nankingu, se je sklenilo premirje in bodo skupno zgrabili Tsang-Tso-Lina ter ne bodo prej odnehali, dokler ne bodo v Peking. Sicer ne bo šlo vse tako gladko kot prorokujejo, ker so začeli zdaj tudi Japonci pošiljati svoja vojaštva na Kitajsko.

Obletnica diktature.

29. maja je poteklo leto, odkar je prišel na Portugalskem vladati general Carmona. Na spominski dan je diktator izdal proglas na narod, kjer pravi, kaj vse mora vlada še storiti predno bo odstopila.

Udarili se bodo.

V Romuniji sta se močno sprla kralj Ferdinand in njegov ministrski predsednik general Avarescu. Kralj hoče, naj se sestavi vlada iz vseh strank. Avarescu bi pa še rad sam ukazoval. Časopisi ne smejo o tem sporu seveda nič pisati; se bo pa bolj slišalo, ko se bodo udarili.

DNEVNE VESTI.

Osebnosti.

Č. g. Fr. Oswald, katehet v Idriji in č. g. Peter Likar, župnik na Gorah sta od prevz. g. nadškofa imenovana za nadškofijska duhovna svénika. Častitamo iskreno!

Pečat na čelo.

Zadnje čase so oblastva jela prav trdo stopati n prste trgovcem, pre-kupčevalcem, gostilničarjem itd., ki se bavijo s trgovino z živili, a se ne drže predpisov. Več jih je že bilo kaznovanih. Oblastva naznanja jo, da bodo odslej naprej dajala imena takih, ki se pri tej obrti ne drže poštenja, potom časopisja v javnost.

Romanje.

Škofijski odbor tržaško-koperske škofije za proslavo frančiškanskega leta priredi pod častnim vodstvom tržaškega škofa dr. Fogarja romanje v Assisi-Rim in Bologno. Vsi stroški: voznja 3. razreda hrana in prenočišče 2. razreda stanejo 450 L. Romanje se vrši med 5. in 12. septembrom. Do konca julija je čas za prijavitev in sicer na naslov: Ivan Omersa, kaplan, Trieste V. dell'Istria 16.

Oproščen.

Kakor znano je bil bivši kanal-ski župan g. Karol Angeli pred meseci obsojen na tukajšnjem sodišču na 8 mesecev zapora, ker je zbrisal

s pročelja svoje hiše slabo sliko Musolinijeve glave. Med onimi, ki so Angelija naznanili, je bil tudi zaupnik policije Emil Zega iz Kana. V sredo 1. t. m. se je v zadevi vršila prizivna razprava pri višjem sodišču v Trstu in je bil g. Angeli popolnoma oproščen. G. Angeliju, ki že dalje časa boleha, k srečnemu izidu toplo častitamo.

Zaključek manjšinskega zborovanja.

V Berlinu je bilo zaključeno zborovanje predstavnikov narodnih manjšin. Pri sklepčnem sestanku je govoril tudi dr. Wilfan. Kongres je sklenil, da bo jeseni v Ženevi razpravljal o nemški in slovanski manjšini v Italiji. To so sprejeli tudi italijanski odposlanci.

Važen posvet.

Vodja Slovenske ljudske stranke dr. Korošec je bil pri kralju v Vrtnjački banji. Govori se, da se pripravlja SLS za vstop v volivno vladu. Nato bi se razpisale nove volitve.

Naš poslanec

dr. Besednjak se je zadnji teden mudil v Berlinu, kjer se je udeležil zborovanja lig za Društvo narodov. O pomenu teh zborovanj, ki so se jih vdeležili razni evropski politiki, za narodne manjšine, smo že na drugem mestu poročali.

Razglas.

Na mestnem županstvu so od 30. maja pa do 6. junija razgrnjeni seznami o plačevanju sindikalnih prispevkov, in sicer za občine Podgora, Šempeter, Solkan, Ločnik, Štandrež in Gorico. Ti prispevki se tičejo zemljišč, zemljiščnih dohodkov lastnikov in zemljiščnih dohodkov kolonov.

Pomota.

Zadnjič smo poročali, da je imenovan bivši goriški profesor Mastnak za ravnatelja novomeške gimnazije. V resnici je nekdo drugi s sličnim imenom.

Vodstvo Apostolstva molitve

vabi vse krščanske može in fante k pobožnosti presv. Srca v cerkvi sv. Ivana v petek dne 3. junija ob 8. uri zvečer.

Oboroženi komunisti.

Tudi na Švedskem imajo svoje fašiste. Njih vodja Hendengren je v nekem listu javil, da imajo švedski komunisti pripravljenih za slučaj državljanske vojne 25000 oboroženih mož. Samo, če ni to le strah, ki ima debele oči?

Obravnava proti atentatorju.

V kratkem bo posebni tribunal sodil mladega Gina Lucettija, ki je skušal umoriti prvega ministra. Z njim vred bo stala pred sodniki tudi njegova sestra.

Umor dveh fašistov.

Sredi New Yorka so neznanci umorili dva fašista in tretjega nevarno pretepli. Italijanski listi naglašajo, da je to posledica hujškanja od strani protifašistovskih listov v inozemstvu.

Malo opozorilce.

V Trstu izhaja list »Ženski svet«, ki je precej razširjen med našim ženskim. Razširjenost tega lista nam more biti le ljuba. Toda drugače je, če list ubere tu pa tam stran pota. V majevi številki poroča list o omejevanju porodov na Danskem. Poročilo je tako sestavljeno in nima na koncu nobene pripombe, tako, da se zdi, ko da hoče »Ženski svet« to odobravati. »Kdor molči k stvari, pritrjuje«, pravi latinski rek. Kakšno je pravo krščansko pojmovanje ploditve človeškega roda, je menda tudi uredništvu omenjenega lista znano. Zatorej naj se v prihodnje takele reči omenjajo ali s pripombo ali pa naj se sploh spuste. Ni treba, da bi se podkrepljali našega ljudstva v strahu: »Kako bom otroke preživel?« in podobno. Saj se je ta nekrščanski, protinaravni in še zlasti za naš na-

rodni obstoj protislovski strah razpasel prav močno tudi po deželi. Le vprašajte spovednike in zdravnike.

Tudi sestavek o »Ženski kulturi v Ameriki« ni prav umesten v taki obliki. Tak list kot je »Ženski svet« naj naše žensko pravno dviga in vzgaja, ne pa da slabosti »žensko« no ali »sociološko« opravičuje.

Komur se zdi, da ima tudi to javno opozorilo javnemu glasilu politično ost, temu ni pomoči. X.

Beseda o dobrem tisku.

Papež Pij X. je učil: Zaman boste zidali cerkve, misijonarili, ustanavljali šole, vse vaše dobre ustanove bodo vničene, vsi napori zaman, če ne boste istočasno uporabljali tudi ofenzivnega in defenzivnega orožja krščanskega tiska. — Kaj sledi iz teh besed za naše brave in prijatelje?

Pod jarmom dolarja.

Znani avtomobilni kralj Henry Ford izdaja list »Dearborn Independent«, v katerem piše, kako si ameriški kapital osvaja Evropo in ostali svet. Newyorški bankirji imajo veliko besedo pri Društvu narodov. Zato je Društvo prijazno vsililo Poljakom 150 milijonsko posojilo v dolarjih. Ta finančni načrt za Poljsko je le stopnja, pravi Ford, za popolno finančno podjarmljenje Evrope. V Evropi bodo ukazovali bankirji iz New Yorka, Londona in deloma tudi iz Berlina. Predsednik angleške banke Montagu Norman je že izdelal tak načrt v zvezi z ameriškim dolarskimimi mogotci. V Evropi se pa politiki lepo mirno kavsajo in pripravljajo pot pod jarmom dolarja.

Meksikanska grozodejstva.

Poročilo angleških listov so v mestu Leon di Guanajuto v Mehiki dala vojaška oblastva usmrtiti dva duhovnika in dva zaročenca, ker duhovnika nista izvršila proke po od države izdani naredbi. Nesrečne žrtve protikatoliškega divjanja so bile potem izložene občinstvu na ogled v nekem mestnem vrtu.

Skrivnostno letalo.

Lindbergov polet je vzbudil pravo mrzlico med letalci. Vsak hoče preleteti ocean. Zdaj javljajo, da je na poti iz New Yorka v Pariz neko letalo, o katerem pa nihče ne ve, kdaj je vzletelo in kdo je v njem.

Mlad samomorilec.

V bližini Neaplja si je pogнал kroglo v glavo 10-leten pobič, ker ga niso vsled slabega znanja pustili k izpitom.

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

Daubrecq se je nesramno režal: »Mislil sem si. Zvižaja s telefonom je že nekoliko zastarela, dragi prijatelj! Ze na pol pota sem se na to spomnil.«

Pahnil je Lupina v ospredje lože, sedel poleg dame in je nadaljeval s smešenjem:

»In torej, visokost, kdo smo? Prav gotovo kak potuhnjeneec od policije, po obrazu se takoj spozna.«

Motril je Lupina s svojim ostrim pogledom, a ga ni spoznal.

Tudi Lupin je napeto zrl v Daubrecqua in je med tem vztrajno razmišljal o položaju. Za nič na svetu ne bi hotel pustiti, da se ne bi tu z Daubrecquom, svojim smrtnim sovražnikom, malo porazgovoril. Dama je stisnjena v kotu oba opazovala.

Tedaj začne Lupin:

»Kaj pa, če bi šla ven. Tam bi se lahko nemoteno porazgovorila.«

»Ne, tukaj, dragi gospod; tukaj bova imela razgovor in sicer med odmorom.«

»Toda vendar...«

»Nikakih ugovorov, možak, da se mi ne ganeš z mesta.« Na te besede zgrabi Lupina z očitnim namenom, da ga do odmora ne spusti več. To pa je bilo od njega neprevidno. Kako bi si mogel Lupin to pustiti dopasti in še vpričo dame, kateri je ponudil svojo pomoč. Vsa njegova močatost se je temu upirala. Med tem je pa potrpežljivo molčal in celo prenesel, da ga je Daubrecq tiščal za ramena; da, še celo sključil se je globoko, ko da se je udal.

»Aha,« je Daubrecq dražil, »reže se že udajal.« V tem trenutku so na odru prav glasno govorili. To priložnost je Lupin porabil, čim je Daubrecq malce popustil. S pestjo je sunil svojega nasprotnika pod komolec. Bolečina je Daubrecqua kar presunila. To porabi Lupin in se vrže nanj hoteč ga zgrabiti za grlo. Toda Daubrecq se je umaknil proti steni. Tedaj sta se oba zgrabila z nadčloveško močjo. Lupinu se je zdelo, ko da se ne bi boril s človekom, marveč s kako živaljo.

Pehala sta se proti vratom in se zvijala kot borilca. Kostu so pokale. Če bi kdo popustil, tedaj je bil gotov, da ga bo nasprotnik zgrabil za

grlo in ga davil. Dama je v velikan-skem strahu ob steni gledala to borbo. Če bi enema izmed njiju pomagala, bi ta gotovo zmagal; toda komu naj pomaga? Nenadoma pihiti v ospredje in se nagne čez ograjo, ko da bi hotela klicati na pomoč. Toda vrne se in hoče skozi vrata. Lupin se je delal, ko da ji hoče s svetom pomagati in ji zavpije: »Vzemite vendar ta stol proč.« Menil je neki stol, ki je ležal med njim in Daubrecquom. Ona se skloni in potegne stol proč. Na to je pa Lupin čakal.

Ker ga ni zdaj nič oviralo, sune z nogo ob Daubrecquovo koleno. Bolečina je tako vplivala, da se je rešil Daubrecquovih pesti in ga z obema rokama stisnil za vrat. Tedaj so Daubrecqu moči pošle.

»Ti stara opica,« brunda Lupin, ko ga je vrigel na tla, »čem ne kličeš na pomoč? Gotovo se bojiš škandala?«

Ni več dolgo trajalo. Še udarec pod brado in Daubrecq je bil omamljen. Zdaj ni preostajalo drugega, kot se hitro z damo odpraviti od tod. Toda ko se je ozrl, je ni bilo več nikjer. Sicer pa ni mogla daleč priti. Ko je stopil iz lože, je začel teči ne meneč se za vratarja. In res.

Ko je pridrvel v spodnji hodnik, jo je videl, kako je smuknila skozi neka vrata.

Ko jo je že skoraj dotekel, je stopila v avto. On zgrabi za vrata, toda v vozu se dvigne temna postava, ki ga s tako silo udari v obraz, kot je on poprej Daubrecqua. Kljub bolečini je pa še vseeno spoznal moža in onega, ki je bil za šoferja preoblečen. Bila sta njegova pomagača — Grogard in Le Ballu...

Ko je prispel v svoje stanovanje v ulici Chateaubriand, si je Lupin najprej izmil krvavi obraz, potem je pa več ko eno uro nepremično sedel na stoliči. Prvič je občutil bolečino, da je izdan. Prvič so se njegovi tovariši obrnili proti njegovemu vodji. Mehanično, samo da bi se raztresel, je zgrabil za večerno posušto in raztrgal ovoj pri nekem časopisu. Med »Zadnjimi vestmi« je našel sledeče vrstice:

Slučaj vile »Marija Terezija«.

Končno se je posrečilo ugotoviti, kdo je Vaucheray, ki je brzkone umoril slugo Leonarda. To je zločinec najhujše vrste, ki je bil že dvakrat radi umora in contumaciam obsojen.

(Dalje.)

Ameriška zakonodaja.

V Ameriki so začeli resno misliti na to, kako bi znižali ogromno število raznih postav. Baj obsega celotni ameriški zakonik 10 milijonov paragrafov. Nekateri so prav čudne vrste. V eni izmed držav Zedinjenih držav obstoji še danes paragraf, ki določuje globo 100 dolarjev ali 6 mesecev ječe za tisto dekle, ki odkloni ženitno ponudbo; drugod zopet je prepovedana raba papirnih servijet po hotelih; v tretji državi n. pr. je ukazano zvoniti 15 minut na dan volitev; prav zanimiv je neki drugi paragraf, ki določa, da ne sme noben časopis iziti, če ni na čelu zapisan datum in ura, kdaj izhaja. In še cela vrsta cvetk se lahko našteje iz ameriške zakonodaje.

Pravoslavci.

Vseh pravoslavcev na svetu je 110.000.000. V Rusiji jih je 80 milijonov, v Rumuniji 12, na Grškem 7 in pol, v Jugoslaviji 6.250.000, v Bolgariji 3 in pol milijona, v Georgiji na Kavkazu poldrug milijon, v Arabiji in Albaniji skupaj pa pol milijona. Zadnje čase se je začelo pravoslavje širiti tudi na Češkoslovaškem.

Pri pravem koncu.

V Ameriki so začeli pri državnem gospodarstvu na splošno štediti. Začeli so pa prav pri pravem koncu. Ne bodo namreč več tiskali velikih bankovcev, marveč kar trikrat manjše. S tem bodo letno prihranili za 2 milijona dolarjev na papirju.

Kaj je novega na deželi?

Solkan.

V sredo predpoldne dne 1. junija se je preselil iz te solzne doline v večnost g. Čubelj Josip (Komandija) v 59. letu starosti. Pokojnik je bil vzoren krščanski značaj, umen gospodar in skozi in skozi poštenjak. S pridom svojih rok si je pridobil lepo premoženje, katero sedaj zapušča svoji družini. Pokojniku svetila večna luč, žalujoči družini pa naše sožalje.

Števerjan.

V Občinskem domu se je obesil 41-letni Lenart Benedetič iz Cerovega. Našel ga je občinski uslužbenec Planišček že mrtvega. Kaj je nesrečnega Benedetiča gnalo v smrt, ni znano. Pred tremi leti mu je pri pobiranju vojne materije la granata, ki se je razpočila, vničila obe očesi, da je bil popolnoma slep. Siromašno se je preživljal z malo podporo in beračenjem. Vsled težkih življenjskih razmer je najbrže zapadel duševni zmedenosti in zagrešil svoje žalostno dejanje.

Lokavec.

Dopis iz Lokavca v »Goriški Straži« od min. tedna me nagiblje, da kaj več povem o tem važnem vprašanju. Cesto, ki pelje iz Lokavca proti Ajdovščini, je pred skoro tridesetimi leti gradila občina, ki jo tudi še vedno vzdržuje z velikimi stroški. Dolga je 2 km. Največ vožnje gre po njej iz erarskega gozda na Dolu. Mnogo lesa izvaža tudi občina Dol-Otlica.

Lanskega februarja je bila cesta temeljito popravljena na »roboto«. Vozniki so speljali potrebni gramoz, drugi so delali na cesti. Nekateri so to storili z godrnjanjem, vendar odrekel ni noben, razun nekoga lesnega trgovca, ki cesto največ rabi. Končno se je tudi ta udal. Bivši občinski svet si je zelo prizadeval, da bi se cesta oddala v upravljanje deželi ali pa gozdnemu erarju. Ali naj občina, ki ima že tako velike upravne stroške, še popravlja cesto gozdnemu ravnatelstvu? Upali smo, da bodo lansko leto pri razdelitvi cest temu odpo mogli, pa so nam, kakor se čuje, naložili še drugo cesto, ki pelje od vasi Slokarji do postaje sv. Križa. Cesta, ki meri skoro 3 km, na občinske rame. Do lanskega leta je občina dve leti nazaj prispevala h tej cesti le polovico vzdrževalnih stroškov in to okoli 7000 lir. Cesta je imela svojega palirja, kateri je držal cesto v najboljšem stanju, a je bil pred letom odpuščen iz službe. Od takrat je cesta izročena vodi in burji.

Kje naj jemlje naš mali kmet, ki je obenem tudi voznik, denar, ko mu vožnjo odjedajo avtomobili in s tem zaslužek? Ceste pa naj popravljamo z »roboto«, da se bodo gospodje lažje vozili?

Naša občina obstoja iz več vasi, katerim je bivši občinski svet dajal vsako leto lepe podpore za po-

pravo poti. Naš gospod poteštat pa nam je to odpovedal. To vendar ni prav, da si morajo občinarji oddaljenih frakcij popravljati sami poti do vasi z enako roboto na občinskih glavnih cestah kot oni, ki stanujejo ob cesti. To naj preimlja g. obč. načelnik. Ta opomin naj se vpošteva pri prihodnji razdelitvi robot.

H koncu pisanja naj še omenim, da je naš pismošča postal zelo nemaren. Prosimo g. poštarja v Ajdovščini, da opozori njemu podrejenega uslužbenca, kaj je njegova dolžnost.

Zadlog pri Črnem vrhu.

Pred kratkim se je vršil komisijski ogled prostora, določenega za zidavo novega šolskega poslopja. Tako upamo, da bomo prišli po mnogih letih boja in pripravljanja končno vendar le do lastnega šolskega poslopja, ki je tako zelo potrebno.

Tudi stavbo za našo mlekarno bomo postavili in sicer pri hiši posestnika Jožefa Rupnika.

V zadnjem dopisu iz Zadloga v »Goriški Straži« je bilo tudi omenjeno, da je veliko fantov iz Zadloga vpisanih v Prosvetnem društvu v Črnem vrhu. To je treba nekoliko popraviti, ker — kolikor nam je znano — je ravno iz Zadloga primeroma najmanj fantov včlanjenih v omenjenem društvu in bi bilo prav lepo in priporočljivo, ako bi jih bilo več. Nič bi ne škodilo, ako bi opustili vse one nespametne in škodljive fantovske navade, ki so med nami že od nekdanj v koreninjene, se oklenili prosvetne organizacije, čitali dobre knjige in časopise ter se tako izobraževali. Ne zavračamo torej časa, denarja in zadržanja po gostilnah in plesiščih, temveč ga rajši porabimo za svojo tako potrebno izobrazbo. Fantje, ki imate dobro voljo, razmišljajte nekoliko o tem!

Lokve.

(Trije sveži grobovi.) Skoro ne pomnimo, da bi v naši fari imeli zapored tri mrliča, katerim bi smrt pretrgala nit življenja v najlepši dobi. Dne 27. 4. je izdihnil udan v božjo voljo Ciril Metod Kogoj, Lokve št. 73. Star je bil jedva 19 let. Že večkrat operiran na vodenici, je izdihnil svojo dušo z molitvijo na ustnih. Še ni minul mesec, že je zopet posegla smrt s svojo koščeno roko po Teodorju Leopoldu Kolencu. Jeseni se je pri delu prehladil in tako mu je sedaj neizprosna sušica izpodkopala mlado življenje. Rojen je bil 8. XII. 1902. Bil je tudi član pevskega društva, ki ga je polnoštevilno spremljalo do groba in mu zapelo za slovo pred hišo žalosti, v cerkvi in ob odprtem grobu. Naravnost impozantna udeležba žalnega spreveda je bila dokaz, kako je bil vsem priljubljen blagi mladenič. Ni ovnelo še cvetje na zadnjem grobu, že nam je zvon naznanil smrt tretje

žrtve Rozalije Kolenc, Lokve št. 48, ki je pravkar dopolnila svoje 26. leto. Bolezen si je nakopala ob napornem delu pri bolniški postelji svoje matere, ki je pred štirimi leti umrla. Je sicer okrevala, a ob napornem delu se ji je bolezen povrnila in jo tako položila v grob z istim vzrokom kakor umrlega sosedu Teodorja Kolenca. Zaplakala so srca bratov in sester, ko jim je umrla Rozalija, ki jim je bila oče in mati, ker oba sta že v večnosti, zato je toliko težja ta izguba. Popolnoma udana v božjo voljo je voljno prenašala trpljenje, večkrat prejela sv. zakramente in kakor je bila zvesta Marijini zastavi, si je želela, da bi jo tudi Marijina zastava spremljala do groba. Rozalija, želela si počitka pri mami, Bog Te je uslišal! Vsi trije pa počivajte sladko, ker umrli ste vsi blažene smrti! Vsem preostalim naše iskreno sožalje!

Idrija.

Nagle smrti je umrla gospa Marija Pogačnik, soproga našega organizista in znanega skladatelja Ivana Pogačnika. Bila je v Idriji cerkvena pevka 26 let. Zjutraj je še pela pri šmarnicah, popoldne se je šalila s prodajalkami iz Vipave, šla v svojo sobo, se prijala za glavo in vzkliknila: mrtvoud me bo zadel. Omahnila je in drugi dan sklenila. Radi blagega značaja in ker je tako rada pomagala s svetom in dejavnost, kjer je mogla, je bila splošno priljubljena. To je posebno kazal njen pogreb. Ves cerkveni moški zbor ji je pel pred hišo, v cerkvi in ob grobu žalostinke in psalme »Miserere«, pevke pa so ji poklonile krasen venec. Ljudi pa za pogrebom toliko, kakor smo jih malokrat videli. Blaga duša, spočij se v zemlji, kajti dolgo si delala in trpela na svetu, ostalemu soprogu pa naše sožalje.

Bovec.

Obrtno nadaljevalna šola v Bovcu zaključila letošnje leto na binokstni pondeljek 6. t. m. in razstavi letne izdelke vajencev v šolski dvorani. Razstava se odpre ob 11. uri in ostane odprta do večera. Občinstvo je vabljenno, da si ogleda razstavljene izdelke.

Gor. Branica.

Prosvetno društvo »Branica« v Gor. Branici izreka tem potom iskreno zahvalo vsem, ki so na katerikoli način pripomogli k tako lepo uspehi prireditvi. Posebna zahvala velja vrlim Rihemberžanom, ki so s svojim tamburaškim in pevskim zborom pripomogli, da je naša prireditev tako lepo izpadla. Končno izrekamo iskreno zahvalo tudi vrlim Kraševcem in Vipavcem, ki so se v tako obilnem številu odzvali našemu vabilu. — Upamo, da se še vidimo.

Soča.

Vsem tistim, ki se po nepotrebnem razburjajo radi dopisa v »Straži« št. 42 z dne 27. maja v premislek:

1. Uvodni verzi so se pred časom res peli v Bovecu, samo nekoliko spremenjeni.

2. Uvod ima za podlago humoriistično plat.

3. Dopisnik ni hotel niti v mislih žaliti deklet, kajti pohvala, ki sledi, kaže jasno njegov namen.

4. Če so Bovečani peli, da »smrdijo« po kozah, jim to nikakor ni v sramoto, pač pa v čast, ker dokazuje, da se pečajo tudi z živino in se sličnega dela ne sramujejo. Po mojem mnenju tudi dotični Bovečani, ki je skoval verze, ni imel namena izzivati Sočank. Saj imamo Slovenci vrhan koš takih dobrohotnih zbadljivk.

5. Vsakdo bo vedel, da nikjer na svetu in niti ne v Parizu, niso vsa dekleta ostrizena! Saj vendar niso ovce. V dopisu je bilo le mišljeno, kako daleč sega modna — bo spet zamera — norost.

6. Dopis berite še enkrat, ko boste v dobrem razpoloženju.

7. Berite ga s soljo in ne s stranskimi nameni.

8. Preglejte dopis iz Soče v št. 41 in potem sodite!

Dopisnik.

Danes 1. junija je gosp. nadučitelj Logar potegnil iz Soče utopljeno, ki smo jo spoznali za 13 letno Kristino Hosner iz Trente 25. Hotela je rešiti iz vode 5 letno vnučico, a je sama našla smrt. Nesrečni materi, ki jo zadeva udarec za udarcem, naše najgloblje sožalje.

Spodnja Idrija.

Obnova po povodnji lanskega leta podrtih hiš in raztrganih potov zadnji čas prav pridno napreduje. Zidajo se nove hiše, druge popravljajo in obnavljajo. V nekaj dneh bo dogotovljena tudi nova klavničnica. Gozdni erar napravlja močno in trdno pot proti Velikanjemu mostu. Za nekaj časa bo sedaj pot za vožnjo v Kanomljo sploh zaprta. Poprava nujno potrebne poti v Gorenji Kanomlji pa se zdi, da je popolnoma zaspala. Kdo je temu kriv? Zadnji čas je hodil po naši občini neki privatni, ne od države poslani inženir, ki je lastnikom podrtih hiš in gospodarskih poslopij ocenjeval škodo in delal načrte. Ljudje so že mislili, češ bliža se pomoč, nekaj bo sedaj. A čudno so gledali naši oškodovanci potem, ko so dobili od tega gospoda, da naj mu plačajo za njegovo delo in pota lepe denarce, in sicer polovico precej, drugo pa v gotovem času. Tako imajo nekateri plačati lepe svote: 300 L, 700 L, 1700 L, da celo 2100 L in eden celo 4900 L. To so le približne številke. Lastnik, kateremu je odneslo prav vse, mora plačati 4900 L in ne vem koliko še! Odkod naj vzamejo, ko največ oškodovancev nima pod milim nebom nič ali skoro nič? Ali je to podpora? Kakor je videti, bodo ljudje, karkoli bodo popravili ne s podporo ali s kako odškodnino, marveč s svojimi lastnimi žulji! Požrtvovalnost našega ljudstva! Pretekli teden je hotelo napraviti samomor mlado, komaj 18 let staro dekle. Kupila si je esenca in ga izpila. Na njeno vpitje so hitro pritekli starši in jo precej odpeljali v idrijsko bolnico, kjer dela pokoro za svoje nepremišljeno dejanje. Kaj jo je dovedlo do tega strašnega dejanja, ni povsem znano.

Tržne cene

dne 2. junija 1927.

Česnik kg L 1.20—1.40; šparglji L 3—3.40; kisló zelje L 1.80—2; repa L 1.20—1.40; korenje L 0.80—1; čebula L 1—1.20; pesa L 0.60—0.80; fižol navaden L 1.80; fižol koks L 2.40—2.60; salata L 0.50—0.60; krompir L 1—1.20; sveži grah L 1.30 do 1.50; peteršilj L 0.60—0.80; radič L 0.40—2; špinaca L 0.80—1; fižol v stročju L 5—6; vrzote L 1.10 do 1.30; buče L 2—3; pomaranče kos L 0.40—0.60; limoni L 0.15 do 0.20; črešnje kg L 1—2.40; smukvice L 6—8; sveže maslo L 15—16; presno maslo L 17—19; mleko liter L 1 do 1.20; trčan med L 10; jajca kos L 0.45—0.50.

Valuta.

Dne 1. junija si dobil:

za 100 franc. frankov	70.90 do	71.40 Lir
za 100 belg. frankov	248 — do	253 — Lir
za 100 švic. frankov	348 — do	352 — Lir
za 100 češ.-slov. kron	53.50 do	54 — Lir
za 100 dinarjev	31.70 do	32.20 Lir
za 1 sterling	88.07 do	88.37 Lir
za 1 dolar	18.10 do	18.20 Lir
Novci po 20 frankov	71. — do	73. — Lir
za 100 avst. kron	0.0251 do	0.0261 Lir

Vojno-odškodninske obveznice: 62.80.

Življenje Štefana Radića.

(Nadaljevanje.)

Ustanovitev Slovanske knjigarne.

V tej dobi sem s svojo ženo ustanovil »Slovansko knjigarno«, ki je last moje žene in obstoji še danes. Potrebni denar — 5000 kron — mi je na vknjižbo posodil moj češki prijatelj Franjo Sodomka, ki je v tem času prišel v Zagreb in se je naselil v moji soseski. On ni mogel prenesti, da jaz vsled neprestanega književnega in političnega dela živim s svojo družino v najrevnejših razmerah, zato mi je svetoval, da naj ne pišem samo knjig, temveč da naj jih začnem tudi prodajati. Zagotavljal mi je, da bom s trgovino knjig bolje izhajal kakor z vsem svojim književnim delom.

Toda komaj smo v novembru 1. 1911 začeli urejevati knjigarno in papirnico, je Tomašičev naslednik komisar Cuvaj razpustil hrvatsko zbornico (sabor) z enostavnim razglasom v »Narodnih Novinah« in je policija prišla v mojo knjigarno s še mokrim izvodom uradne lista ter me s silo odvedla v zapor. Oddali so me v ječo okrog nega sodišča v Oseku, kjer sem ostal do avgusta 1. 1912, ko so me zopet spravili v Zagreb, kjer sem obsedel neko kazen, katero so med tem našli zabeleženo v svojih spisih.

V tem času je moja žena rodila četrto dete in sem jaz, ko sem prišel zopet na svobodo z nedoraslimi otroci — 12 letno Milico in 10 letno Miro — kljub svoji kratkovidnosti vodil sam nekoliko mesecev knjigarno. Ko je žena ozdravila, se je oprijela podjetja s tako vztrajnostjo in razumevanjem, da je po poteku enega leta postala knjigarna aktivna ter se je korakoma in polagoma tako razvila, da je postala temelj moje povsem svobodne ekzistence.

Oj ta vojaški boben!

Slovenski fantje-vojaki, ki služimo pri drugem konjeniškem polku v Rimu pošiljamo tople pozdrave za binkošti. V prvi vrsti »Goriški Straži«, ki nam vedno prinaša nove iz naše ljube domovine, našim staršem, bratom, sestram, znancom in prijateljem, posebno pa našim dekletom, ki so pa že davno pozabile na nas. — Žbogar Mihael, Ložice; Vidic Avgustin, Ročinj; Vidič

Andrej, Ajba; Pavel Lukan, Godovič; Droli Avgustin, Podbrdo; Foriši Stanislav, Medana; Vipavec Franc, Banjšice; Skočir Peter, Kred; Čehovin Heronij, G. Branica; Raubar Rudolf, Vrhovlje; Goljevšek Ivan, Marijino Celje; Svetličič Alojzij, Ledine; Ščuka Josip, Gabrovac pri Proseku; Anželin Franc, Fojana; Tratnik Anton, Idrija.

* * *

Mladi vojaki, ki služijo pri avtomobilnem oddelku v Firenci pošiljajo pozdrave v domovino. — Lovc Štefan, Volčjadraga; Lasič Pavel, Vertojba; Peric Vladimir, Gračišče; Malič Angel, Miren; Krajnik Rudolf, Št. Peter pri Gorici; Antonič Dominik, Vojšćica; Zavadlav Marcel, Nabežina; Jug Ivan, Kalnad Kanalom; Mršnik Rudolf, Št. Peter na Krasu; Kunčič Anton, Ilir. Bisterca; Pegan Filip, Senožec; Grželj Franc, Postojna; Lapanja Julijan, Kos Feliks, Idrija; Hrovatin Anton, Trnovo; Stranj Friderik, Dolina pri Trstu; Boneta Viktor, Boršt; Regent Emil, Kontovel; Škornik Herman, Solkan in mnogo drugih.

JAVNA ZAHVALA.

Podpisana Lukežič Ivanka, roj. Breclj iz Črnič št. 114 se tem potom javno zahvaljujem g. dr. Justu Bačarju, zdravniku v Gorici za njegovo pomoč v bolezni »ishias«. Priporočam ga vsem.

V Gorici, dne 2. junija 1927.

Lukežič Ivanka.

Velika izbira prenosljivih gramofonov, plošč, igel itd. — Velika zaloga fotografskih šip in papirja za fotografije; fotografski aparati itd. Tvrdka E. Vokulat & Co. Gorica, Corso Vitt. Em. III. št. 7. — Tel. 3—47.

Na prodaj je v Tolminu nova hiša obstoječa iz kuhinje, treh sob, dve kleti in velikega podstrešja ter z vsemi občinskimi pravicami. Pred hišo je velik vrt. Cena je 15 tisoč lir. Več izveste pri Ivanu Kavčiču, Tolmin 30.

Načrte in prošnje za priznanje vodne pravice, delitev zemljišč in posameznih parcel izvršuje ing. Sfiligoj, Gorica, Corso Verdi 32, hiša Centralne posojilnice.

Iščem službo kot organist in povodja na deželi. Naslov pri upravnistvu.

Zahvala.

Vsem, ki so nam lajšali žalost ob priliki prebriske izgube naše soproge, mame, stare mame, gospe

Ane Likar

izrekamo tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo.

Posebno se zahvaljujemo šolskima vodstvom na Dolu in Otlici za spremstvo šolske dece, tretjericam in vsem, ki so s tako častnim spremstvom spremlili predrago rajnko na njeni zadnji poti.

Še enkrat vsem in vsakomur: hvala!

Otlica, 1. junija 1927.

Družina Likar in ostalo sorodstvo.

Birmanci! Ob priliki sv. birmeslikajte se v ateljeju A. Jerkiča, Gorica, Corso Verdi 36.

Prodajam kovaško orodje; cena po dogovoru. Maks Kovač, Lokavec 164 pri Ajdovščini.

Lloyd Sabauda.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Biancamano« 14. 6. 1927.

»Conte Rosso« 1. 7. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dne;

v Južno Ameriko:

»Tomaso di Savoia« 10. 6. 1927.

»Conte Verde« 23. 6. 1927.

»Principessa Maria« 30. 6. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dne.

v Avstralijo:

»Regina d'Italia« 21. 6. 1927.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke za stopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE

ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Laboratorij otvoren že leta 1918. Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6., ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

BOTRI pozor!

Raznovrstna

darila za birmo

po NAJNIŽJIH CENAH

se dobé pri domačinu

ALBERTU MARC-U
urarju in zlatarju

v Ajdovščini šte. 17

Zdravnik kirurg

dr. T. Müller

je odprl svoj ambulatorij

v ulici Garibaldi

(prej Teatro) št. 12 I nadstr.
sprejema od 11-12 in 5-6 ure.

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollaffio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavica

Din. 50.000.000

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 10.000.000

Podružnice in agencije: Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, Novi Sad, Novomesto, Ptuj, Prevalje, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst. Sezonska ekspozitura: Rogaška Slatina.

Vloge na knjižice po 4 %.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.

Po znižanih cenah prodaja
vsa birmanska darila

Jakob Šuligoj,

urar in zlatar

Gorica, Via Carducci (Gospodarska ulica) št. 19

Sreberna ura in zlato veržico od 140 Lir naprej.
Sreberno uro in veržico od 50 Lir naprej.

„Pasijonska igra“ v Kobjeglavi.

Na binkoštni pondeljek dne 6. t. m. ob 2. uri popoldne se bo predstavljal v Kobjeglavi velika »Pasijonska igra«. Njena vsebina je sledeča:

I. predstava: Visoki zbor sklence prvič Jezusa umoriti.

II. predstava: Kristus v Betaniji. 1. prizor: Lazar, Marta in Magdalena pripravljajo miro; 2. prizor: Kristus pride z apostoli; 3. prizor: Kristus pri mizi; 4. prizor: Magdalena mazila Jezusa.

III. predstava: Jezusov vhod v Jeruzalem. 1. prizor: Množica gre Jezusu naproti; 2. prizor: Kristusov prihod; 3. prizor: Kristus izžene trgovce iz templja in ozdravlja bolnike.

IV. predstava: Kristusova ločitev od Marije.

V. predstava: Zadnja pot v Jeruzalem. 1. prizor: Kristus prihaja z apostoli; 2. prizor: Kristus se loči od Marije in prijateljev; 3. prizor: Kristus pošlje Petra in Janeza, da pripravita velikonočno jagnje in gre zadnjikrat v tempelj; 4. prizor: Juda ostane in ne gre za Kristusa; 5. prizor: Amon skuša pridobiti Juda za izdajo; 6. prizor: Trgovci pridobijo Juda za izdajo; 7. prizor: Juda se odloči izdati Kristusa.

VI. predstava: Umivanje nog in zadnja večerja.

VII. predstava: Veliki zbor sklence drugič Jezusa umoriti. 1. prizor: Posvetovanje visokega zbora; 2. prizor: Juda izda Kristusa.

VIII. predstava: Na vrtu Gezemani. 1. prizor: Juda gre z druhaljo

lovit Jezusa; 2. prizor: Kristus pride z apostoli; 3. prizor: Kristus moli na vrtu Gezemani; 4. prizor: Jezusa vjamejo.

IX. predstava: Kristus pred Anom in Kajfom. 1. prizor: Ana pričakuje Kristusa; 2. prizor: Kristus pred Anom; 3. prizor: Kristus pred Kajfom; 4. prizor: Peter zataji Kristusa; 5. prizor: Petrov kes; 6. prizor: Visoki zbor sklence pekljati Jezusa k Pilatu; 7. prizor: Visoki zbor izprašuje drugič Kristusa; 8. prizor: Juda vrne denar; 9. prizor: Judov obup.

X. predstava: Kristus pred Pilatom in Herodom. 1. prizor: Druhal pripelje Jezusa pred sodno dvorano; 2. prizor: Kristus pred Pilatom; 3. prizor: Pilat izprašuje Kristusa; 4. prizor: Kristus pred Herodom; 5. prizor: Kristus zopet pred Pilatom; Pilat izpusti Baraba;

6. prizor: Kristusa kronajo in zasramujejo; 7. prizor: Pilat obsodi Jezusa v smrt na križu.

XI. predstava: Križev pot. 1. prizor: Janez naznani Mariji, da je Jezus obsojen v smrt; 2. prizor: Jezusa peljejo na goro Kalvarijo; 3. prizor: Jezus pade pod križem, sreča žalostno mater; 4. prizor: Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nositi; 5. prizor: Jezus pade pod križem; Veronika poda Jezusu potni prt; 6. prizor: Veronika pokaže potni prt z Jezusovim obrazom.

XII. predstava: Križanje. 1. prizor: Kristusa pribijejo na križ, Kristus umrje na križu; 2. prizor: Vožaki hočejo Jezusu kosti streti, sluga naznani, da je Pilat daroval truplo Jezusovo Jožefu Arimatejcu; 3. prizor: Jezusa snamejo s križa in nesejo v grob.

Vstopnina: I. sedež L 10, II. L 8, III. L 6, stojišče L 4, otroci 2 liri.